

Sagens Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Døvtummes Undervisning.

Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Seavenius): Døvtummeundervisningen er jo, som det vil være det høie Thing bekendt, en tvungen Undervisning; alle Døvtumme skulle indkaldes og skulle undervises. Det maa altsaa være Statens Sag at paatage sig denne Undervisning, direkte eller indirekte. Hidtil har det været indrettet saaledes, at de egentlige Døvtumme ere indkaldte til Fredericia-Institutet, og efterat de have været der et Aar, ere de bedst Begavede forblevne der og de mindre vel Begavede sendte her til Kjøbenhavn. De bedst begavede Døvtumme undervises efter den saakaldte Talemethode, og de mindre vel begavede efter den saakaldte Haandalfabetmethode. Foruden de egentlige Døvtumme findes der de uegentlige Døvtumme, som ikke ere fødte døvtumme, men som have mistet Hørelsen i en tidlig Alder og derved ogsaa Talens Brug. Med Hensyn til disse har man ifølge tidligere Lovbestemmelser sluttet Kontrakt med de Kællerste Anstalter, saa at de indkaldes til den af disse Anstalter, som ligger i Valdersgade. Foruden de uegentlig Døvtumme, der for saa vidt staa over dem, der ere fødte døve, findes der endnu en Kategori af Døvtumme, hvis Undervisning Staten ogsaa tager sig af. Det er Døvtumme, der vel ikke ere Idioter, men som dog ere særligt svagt begavede; man kan kalde dem aandsvage Døvtumme. Naar disse ere indkaldte til de Kællerste Anstalter; der er en Anstalt for den Art af Døvtumme i Meinungsgade her i Byen. Principet for hele denne Deling maa siges at være rigtig i enhver Henseende, men Udførelsen deraf har viist sig mangelfuld paa mange Punkter, idet der er Mangel paa Plads paa de Kællerste Anstalter, og de ere uheldig beliggende her i Kjøbenhavn, baade hvad Sundhedsforholdene angaar, idet de ligge

i Kvartaler, hvor der, da de bleve anlagte, kunde være frisk Luft nok, men som nu efterhaanden ere blevne tilbyggede fra alle Sider, og tillige fordi de, da de ligge her i Kjøbenhavn, ere og maa være indrettede kun som Internater, medens det for de mere velbegavede Døvtumme er hensigtsmæssigere at have det indrettet som i Fredericia som Externat. Derom kan der ikke let være Tale i Kjøbenhavn; thi man vil ikke let her finde saadanne Familier, som vilde modtage døvtumme Børn, hvad derimod har viist sig ganske anderledes let at gennemføre i Fredericia, ligesom det lettere vil kunne gennemføres i mindre Byer. Sagen er den, at de mere velbegavede Døvtumme vel undervises efter Talemethoden, men det er dog tillige nødvendigt, at de ikke alene vænnes til at forstaa, hvad deres Lærere og Lærerinder sige, men ogsaa hvad andre Mennesker sige til dem, og det vil derfor for Fremtiden være bedst, at de ikke blive internerede i en Anstalt, men at de blive eksternerede for at gaa i Skole paa Anstalten. Der er heller ikke fornøden Plads paa de Kællerste Anstalter, hvorfor man ikke altid har kunnet, saaledes som man bør, gjøre Adskillelse mellem de uegentlig Døvtumme, de bedst begavede og de aandsløve og aandsvage Døvtumme, hvilket af pædagogiske Hensyn selvfølgelig er høist ubølgigt. Dette har man ikke kunnet, fordi man af humane Hensyn har villet staa Plads til saa mange som muligt af døvtumme Børn og anbringe dem, hvor der tilfældigvis i Dieblicket er Plads. Dette har gjort, at Regjeringen har taget under Overveielse, om det ikke var fornuftigst, at Staten overtog direkte hele Undervisningen. Der er som bekendt nedsat en Kommission, der har afgivet Betænkning, og i Genhold dertil har jeg forelagt et Lovforslag, sigtende hertil, i det andet Thing.

Dette Lovforslag gik ud paa at indkalde alle egentlige og uegentlige døvtumme, men ikke aandsvage Børn til Fredericia, at oprette der en Forstole, hvor de skulde være et Aar, hvorefter de skulde deles i tre Kategorier. De uegentlige Døvtumme skulde efter det oprindelige Forslag sendes til Weile, men eftersom Forslaget nu er affattet, til Nyborg. De bedst begavede egentlige Døvtumme, som vare begavede nok til at kunne lære efter Talemethoden, skulde blive i Fredericia, og de mindst begavede Døvtumme skulde sendes til Kjøbenhavn, hvor der skulde oprettes en Statsanstalt for de aandsvage Døvtumme, som blev foreslaaet bygget ved Siden af det fgl. Døvtummeinstitut. Det nye Døvtummeinstitut i Weile vilde komme til at koste 123,000 Kr., Forstolen i Fredericia 48,000 Kr. og An-